

ПРОБЛЕМА ЖОРСТОКОСТІ СЕРЕД ДІТЕЙ ЗА РОМАНОМ У.ГОЛДІНГА "ВОЛОДАР МУХ"

Запорізька державна інженерна академія, кафедра філософії і суспільних наук

Суспільство корегує поведінку людей, все більше віддаляючи їх від інших тварин, але проблема жорстокості, а особливо дитячої, зараз ще більш актуальна, ніж будь-коли. Хтось звинувачує у цьому телебачення та інтернет, хтось нове, «зіпсоване», покоління, проте ми вважаємо, що проблема криється зовсім в іншому. Ми вважаємо, що людей спонукають на жорстокість не нові технології, і причина не в поганому поколінні, справа в тому, що люди, піддавшись своїм слабкостям і здобувши перемогу жорстокістю та підлістю, бачать в цьому легкий шлях до задоволення своїх бажань. І коли люди починають мислити таким чином, вони зовсім перестають думати про те, куди їх цей шлях приведе. Дуже часто ці перетворення йдуть непомітно, все починається з невеличких брехні та хитрощів. Дуже часто вони знаходять собі виправдання, або звинувачують інших. «Зараз всі так живуть», «Це в останній раз», «По іншому зараз не можна», «Я лише жертва обставин» - постійно можна почути такі слова замість визнання провини. Всі вони впевнені, що є чесними людьми, або те, що тільки так можна здобути своє щастя. Уіл'ям Голдінг в романі «Володар мух» добре показав шлях від честної людини, до жорстокої тварини, що думає лише про задоволення своїх потреб, і натякнув, куди цей шлях може привести.

У романі діти потрапили на безлюдний острів, і спочатку все йшло добре. Проте незабаром, хлопцю, на ім'я Джек, не сподобалося ні те, що символ влади (мушля) знаходиться у іншого, ні закони, які допомагають гурту дітей жити у цивілізованому соціумі, йому хочеться лише полювати. Подібні заздрість і небажання працювати на загальне благо зараз можна побачити усюди, проте люди не замислюються про це, а лише звинувачують «книжного» Джека. З цього моменту в ньому було все більше від тварини, і все менше від людини. Завершується це перетворення нанесенням на обличчя маски із глини, яка допомагає йому сховатися від тих залишків совісті, що в нього ще залишилися. Подібне часто відбувається серед учасників різних антисоціальних груп. Щоб знайти і вбити старого володаря мушлі, Джек підпалив весь острів, що, на щастя, призвело до того, що цей острів знайшли дорослі. Коли діти побачили дорослих моряків, вони немов прокинулись від гіпнозу. Тут дорослі грають метафоричну роль правоохоронних органів, що можуть зупинити те, що знаходиться перед ними, але вони не в силах знищити сам корінь цієї проблеми. Дорослі злякали дітей і нагадали їм про те, хто вони є. Але, звісно ж, вони вже не стануть тими дітьми, якими були до життя на острові: звір заховався, але не зник назавжди.

Багато людей вважають, що ця історія могла відбутися лише з дітьми, що ще не сформувалися остаточно, і лише на острові, де немає дорослих людей, нагляду і цивілізації. На жаль, це не так. Вік дітей та місце були лише каталізатором, ця трагедія не менш актуальна і серед «кам'яних джунглів». Люди всіх поколінь, втративши «дорослий» догляд, знаходять «час і місце», де жорстокість і сила допоможуть їм в досягненні егоїстичних цілей. Озираючись навколо можна побачити багато дітей і дорослих, що не дбають про порядок, та не допомагають більш слабким. Це не кінцевий результат і не погані звички, а лише стадія становлення тим, ким став Джек. У новинах можна знайти багато актів садизму та жорстокості, що скоєні дітьми віку Ральфа і Джека. І отже, якщо людство може дійти до цього стану і в умовах цивілізації, і навіть «сформовані» дорослі можуть помилитися, нашим обов'язком є постійний нагляд за собою, проведення різноманітних тренінгів та правильне виховання зростаючого покоління, що через свій вік і малий досвід особливо уразливе. До цього питання треба відноситись дуже відповідально, щоб одного разу ми не побачили на своїй дитині чи у дзеркалі маску із глини.

